

XVI. NEDJELJA KROZ GODINU – 19. 7. 2020.

7:00 sati: rana župna misa

8:30 sati: Otok: *SRAKA IGNAC, IVAN, MARIJA; NOVAK PAVAO, MARIJA, ROKO, ZUPAN FRANC, JELENA; BOŽEK JOSIP I KATARINA

8:30 sati: Cirkovljan: *MIHALJAC STJEPAN, +čl. ob. NOVAK STJEPANA;

*NAJMAN KARLO I SLAVICA, +čl. ob. HORVAT ANDRIJE

9:30 sati: poldanjica: *BERMANEC JAKOB, EMILJA, IGNAC I CECILIJA; *+čl. ob. MEZGA I HALONJA; PIGAC VINKO I MARIJA; *HOZJAK JOSIP I ALOJZ; *GORIČANEK JELENA I LEOPOLD (II.)

20.7. ponedjeljak 7:00 sati: *ZIMPRICH MILICA; *LESINGER ANTUN I MARIJA; *STRNAD DRAGUTIN, JOSIP; +čl. ob. STRND I PANÍC

21.7. utorak 7:00 sati: *BOŽEK ĐURO, IRMA, DRAGICA; ŠARKANJ AUGUST I IVKA; *ŠTEFAN MAGDALENA, NIKOLA, DERTAR JUSTA I FRANJO

22.7. srijeda Sveta Marija Magdalena, blagdan

Trođnevnička Ujutro nema svete mise!

18:00 sati: *NAJMAN AUGUSTIN; *MUSTAK MAGDALENA, +čl. ob. MUSTAK; +čl. ob. HLIŠĆ, +čl. ob. ĐEBI MAGDALENA; ORŠULIĆ MANDA I JURE

23.7. četvrtak Sv. Brigita, redovnica; zaštitnica Europe, blagdan

Trođnevnička Ujutro nema svete mise!

18:00 sati: *ZVORNIK JOSIP, FRANJO; ROZALIJA; TOMO, ĐURO, VLADIMIR; FILIPIĆ ALOJZ I FRANCISKA; *MUŽANIĆ JOSIP I ANĐELA; *HABUŠ VALENT, KATARINA, SREĆKO I KREŠIMIR

24.7. petak Ujutro nema svete mise!

Trođnevnička 18:00 sati: *NOVAK JELENA, ANTUN, FRANJO, KATARINA; *VLAH IVAN (III.); *HAJDINJAK ROBERT (II.)

25.7. subota SVETKOVINA SV. JAKOBA AP. ST., ZAŠTITNIKA NAŠE ŽUPE;
PROŠTENJE

7:00 sati: Rana župna misa

10:30 sati: Svečana poldanjica: predvodi vlač. Tomislav Kos; župnik u Pribislavcu; propovijeda vlač. Ivan Kljunić; župnik u Kotoribi (10. godišnjica svećeništva);

*ZA SVE PRELOČANCE; *LUKAČIĆ JAKOB I ANTONIJA; *TOMAŠIĆ KARLO, EMILJA, DRAGUTIN, BISERKA I JASNICA

17:00 sati: krštenje: Franka Novak

18:00 sati: Večernja sveta misa; Zahvalnica

Krštenje: Lea Bogomolec

XVII. NEDJELJA KROZ GODINU – 26. 7. 2020.

7:00 sati: rana župna misa

8:30 sati: Otok: *REIF ANTUN, +čl. ob. REIF I BURIĆ

8:30 sati: Cirkovljan: *KUSTIĆ STJEPAN I EMILJA, +čl. ob. KUSTIĆ

9:30 sati: poldanjica: *BELIĆ IVAN I ANA; *KRAMAR ANA r. BIHAR; *+čl. ob. ŠTEFAN FRANJO I ANA; +čl. ob. ŠTEFAN

11:30 sati: krštenje: Jakov Horvat

TISAK: Glas Koncila, Kana, Radosna vijest, Listić sv. Jakoba

- na misama moramo poštovati mјere zaštite zdravlja; treba nositi zaštitne maske i držati razmak.
- u nedjelju se nastavlja ljetni raspored nedjeljnih svetih misa.
- danas je "Škapularsko proštenje" u Sv. Jurju u Trnju; svetu misu u 11:00 sati predvodi mr. Damir Bobovec, a tom prigodom župnik vlač. Darko Kelemenić proslavit će 25 godina svećeništva. Ujedno je i proštenje sv. Margarete u Donjoj Dubravi.
- u utorak je klečanje u Maloj Subotici.
- od srijede do petka u našoj župi bit će trođnevna priprava za župno proštenje. Svake večeri je krunica u 17:30 sati, prilika za svetu ispovijed i svetu misu u 18:00 sati.
- prijava prvičničnika za sljedeću vjerouaučnu godinu – podignite prijavnice za vašu djecu u sakristiji!

OZIV: 1. Dalibor Strbat i Tanja Naranda; 2. Denis Kemec i Ana Vojšk

16. nedjelja kroz godinu

Lístíć sv. Jakoba

broj 866

19. srpnja 2020.

liturgijska godina A

V ono vrijeme: Iznesе Isus narodu drugu prispodobu: "Kraljevstvo je nebesko kao kad žena uze kvasac i zamjesi ga u tri mjere brašna dok sve ne uskisne. (Mt 13,33b)

Kvasac

Kad je dvanaest ljudi uskvasalo čitav svijet, promislite kolika je naša zloća, makar nas je toliko, kad nismo sposobni obratiti preostale. A morali bismo biti u stanju uskvasati i tisuću svjetova.

sv. Ivan Zlatousti

Evangelije po Mateju (Mt 13,24-30)

KUKOLJ U ŽITU

Kako to Isus u današnjem evanđelju tumači, kraljevstvo se nebesko može usporediti s čovjekom koji je posijao dobro sjeme na svoju njivu. I dok su njegovi učenici relativno brzo shvatili prisopodobe o goruščinu zrnu i o kvazu, prisopodobu o kukolju u žitu nisu. Stoga mu pristupaju i pitaju ga da im razjasni na što on to misli. Isus im tumači da je njiva svijet, on sam je sijač, dobro sjeme su djeca Kraljevstva, kukolj su sinovi Zloga, a žetva svršetak svijeta. Izreka »njiva je svijet«, u kršćanskoj je starini bila predmet rasprave s krivovjernim donatistima koji su na čitavu stvarnost gledali u crno-bijeloj tehniči. Po njima, Crkva je na jednoj strani, sva dobra i u njoj svi dobri; na drugoj strani je svijet, pun sinova Zloga, bez ikakve nade u spasenje. Međutim, Crkva je polje u kojem rastu zajedno i pšenica i kukolj, dobar i zli. »Svijet se ne dijeli na sinove tmine i sinove svjetlosti, jer svi smo mi sinovi tmine, svi kukolj« – kako je to govorio sv. Augustin. Svi smo, samo ako to hoćemo, određeni da postanemo djeca svjetlosti i dobra pšenica primajući Kraljevstvo i obraćajući se. Nema u Crkvi unaprijed sigurnih i nesigurnih, nema kasta odabranih i kasta osuđenih.

Jest, njiva je svijet, ali je i Crkva:

mjesto u kojem ima prostora za rast, obraćenje i nasljedovanje Božje strpljivosti. To je ujedno i glavna misao prisopodobe iz današnjeg evanđelja. Bog je, kako pjeva psalmist, »milosrdan i blag, spor na srdžbu – sama ljubav i vjernost«. Zato u Kraljevstvu toga i takvog Boga nema mjesta za nestrpljive sluge, za ljudе koji kao da drugo ne znaju nego zazivati Božju kaznu na druge, na one koje smatraju lošima od sebe, kukoljem. Nismo li i mi prečesto takvi, ne znamo li previše revno tražiti pravdu, kaznu i osvetu za one koje smatramo kukoljem svijeta? I nama je stavlјena za uzor strpljivost onog vlasnika njive. Moramo pričekati vrijeme žetve. Ali ne kao oni sluge s kosom u ruci koje je vlasnik njive jedva zadržao da ne počnu kositи sve odreda. Naprotiv, moramo se ponašati kao ljudi koji ni sami nisu sigurni jesu li samo dobra pšenica, a ne i kukolj. Dakle, pozvani smo na milosrđe i poniznost jer smo svi mi u isto vrijeme i pšenica i kukolj. Samo je jedan bio pšenica bez kukolja, tj. bez grijeha – Gospodin Isus. On je ono zrno koje je palо u zemlju i umrlo, koje je postalo kruh koji nas želi pretvoriti u Božju pšenicu.

J. K.

PASTIR I NJEGOV VUK

Jednom su jednog starog pastira, koji je već preko se osamdeset godina čuvao ovce upitali novinari: "Možete li nam ispričati nešto osobito, što vam se zasigurno moralo dogoditi, za tako duga razdoblja?"

Starac se ispočetka branio, da je on običan pastir, no, novinari se nisu dali tek tako otpraviti. A prostodušni je starac na kraju ipak popustio i započeo svoju priču:

"Cijena jednog iskustva je bila visoka, a da me nitko nije pitao želim li kupiti to iskustvo" Pa nastavlja: "Kada sam imao dvadeset godina, našao sam u šumi nejako psetance. Onako malešno mi se smililo, pa sam ga jednostavno pokupio bez razmišljanja. Već nakon par dana mi se to pseto privrglo, i ja sam ga zavolio. Svuda sam ja njega vukao sa sobom, dijelio sa njim što sam i sâm imao. I pseto je lijepo napredovalo. No, seljani su me počeli zadirkivati govoreći da je to vuk i da ga trebam ubiti, jer da će se veliko zlo dogoditi. Kako sam ih mogao poslušati, kad mi je to biće srcu priraslo. Jednog kasnog, ljetnog popodneva, nebo je nekako pritislo. Bilo je vedro, ali zrak je bio težak, kao da će kiša. Ušao sam u kolibicu u planini, u kojoj je bio i tor za ovce koje su tu plandovale u sjenci par stabala. Čim sam legao na ležaj, oči su mi se sklopile. Bilo je sporno. Ne znam koliko sam dugo ležao, kad me nešto prenulo iza sna. Neko krkljanje

i režanje. Izašao sam da vidim ipak što je. Vrata kolibe su gledala na zapad. Narančasta sunčana lopta je bila još za kopljje visoko. U smjeru prema suncu sjedio je moj pas. Gubica mu je bila sva krvava, a kako je bio okrenut postrane, sunce mu je narančasto prosijavalo kroz oči. Kao da je mjesto njih imao dvije žeravke. Sve je izgledalo tako nestvarno tim više, što se ispred njega nalazila hrpa mesa iz kojeg se pušilo. Odmah sam shvatio što je bilo na stvari.

Ušao sam u kolibu po pušku. Podigao sam pušku, nanišanio glavu mog vuka. On se nije ni pomaknuo. Kao da je osjećao krivicu što je prokockao moje povjerenje, koje sam u njega uložio. Povukao sam obarač i on je pao. Da bih nekako spasio, što se spasiti dalo, otišao sam u selo po nekog od seljana i kola. Pomalo me je bilo i sram što prije nisam seljane poslušao. Sunce je upravo zalazilo, kada smo počeli tovariti leševe ovaca u kolica. Možete si zamisliti koliko je bilo moje zaprepaštenje kada sam između ovaca naišao na tri leša vuka i jedne vučice. Srce mi se steglo, a na oči mi grunuše suze. Ubio sam svog istinskog prijatelja. Odonda je prošlo sedamdeset godina, a ja to ne mogu zaboraviti, kao da se danas zbilo. Nakon tog događaja sam se nekako povukao u sebe. Riječi su mi nevoljko prelazile preko usana. Bio sam vrlo pažljiv. U mojoj duši više nije bilo mjesta za bilo kakvo osuđivanje bilo koga. Ikad."